

SZERKESZTŐI IRODA:
Belközéputca 21. szám. (Postaépület) hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:
Vidékre postán, vagy helyben házhoz hordva

Egész évre	16 frt.	Negyedévre	4 frt.
Félévre	8 frt.	Egy hóra helyben	1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepeket követő napokon.

Kéziratok nem adának vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:
Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETESI DÍJAK
Egy □ centimetryni tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Bélyegilleték minden hirdetés után 80 kr.

Nyilttéri czikkék
garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Az „Ellenzék” perselye.
(1886. április óta.)

Az erdélyi Kultúregyletnek:

A kirazárokból (lásd „min-dentéle” rovatunkat)	7 frt 65 kr.
P. M. adománya	— frt 30 kr.
Összeg:	7 frt 95 kr.

Ehez adva az eddigi kimu-tatást. 2464 frt 44 kr.

Együtt: 2472. frt 39 kr.

A jókedvű honatyák.

A képviselőház igen jó hangulat-ban folytatja tovább a költségvetési vitát. Tegnap volt a tárgyalás 12-dik napja s ezalatt alig volt talán egyet-len egy ülés is, midőn egy kis derült-ség, valami kis jóízű nevetésváló, szel-lemesség, élez vagy szójáték ne vidá-mította volna föl a t. honatyáknak or-szágos gondokkal terhelt bus életét. Némely ülésben az élecek, a röpke szók, a szellemességek csak úgy röp-köttek, egészen betöltve a t. Ház mel-lősságos nagy termét szüntől, fel a karzatokig. Sőt volt egy beszéd, a Pul-szky „papáé”, mely nem egyébből ál-ott csupa szellemességnél s melyet a t. Ház folytonos derűtsége között hallga-tott régig.

Hát mi nem tudjuk, miként fog-ják fel a t. honatyák az országos dol-goknak ezt a tárgyalási módját; ha-nem annyit tudunk, hogy a nagykö-zönség, már t. i. az mely egészen tá-vol áll és kívül a törvényhozás mel-lősságos termein, kezdi már olykor-oly-kor egy kissé nagyon is furcsának ta-lálni azt a folytonos derűtséget és tréffalkozást, amit a törvényhozási ta-nácskozássokról olvas naponkint az új-ságokban.

Hah! A nagy közönségnek, vá-lasztó és nem-választó publikumnak egyaránt, igen magas és kegyeleless fo-galmi vannak a „magas” törvényho-zásról s egyáltalán nehezen fér a fejé-be, hogy miként lehet az ország leg-komolyabb dolga, a nép legfontosabb érdekeit, a törvényhozás legkényesebb kérdéseit olyan szakadatlan mókázás mellett tárgyalni. Hát igaz van ugyan egyik fővárosi lap szellemes csevegőjé-nek (Mikszáth Kálmán), hogy a ko-moly dolgokat nem „muzsáj” okvetet-lenül unalmasan, szárazon tár-gyalni; de az is igaz, hogy az unal-masság és száraz, álmos fejtegetés meg a folytonos könnyűvérű tréffalkozás, enyelgés, élcelődés között van még közép út is; az pedig épen szent igaz, hogy komoly, nagy országos kérdése-ket mókázással nem lehet eligazítani.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCAJA.

1887. január 27.

A „Pegli”-kert.

— Olaszországi emlék. —

1875-ben Olaszországban utazám. Ez al-talommal szemléltetém, a leírhatatlan nagy-szerű ünnepekről, mely Michel Angelo négy-százados emlékére lőn megtartva, tizenkét napig. Mit a művészet, tudomány, ipar, házasságot képes felmutatni, minden meg-volt tőve, s egyik meglepetés a másikat érte. Voltak nagyszerű hangversenyek, mi-nőket csak Olaszországban lehet hallani. Be-volt mutatva a Verdi requiem színpadon, a legelső énekesek és zenészek által. Volt színházi díszelbűvés; dísz párbaj-vívás, a legelső vívók jelentek meg Olaszországból. Volt ipar és gazdasági kiállítás, hol az arannyal himzett veres posztóval díszített nagy fehér ökrök felűnők valának. Közép-téri villák, s Michel Angelo örökítésének megemlézése, melyet maga védelmezett és saját lakásához való látogatás, hol a falon színezettek láthatók, a nagy művész köny-nyedén oda vetett remek vonásai. Ki volt állítva Firenzében Michel Angelo minden műve, mi csak elhozható volt. A fali fest-ményekről másolatok. Nagyszerű volt a Dá-vid szobor teleplezés, s azon este kivilági-tás a szobor körül, hol díszkocsizás történt. E világítás maga oly nagyszerű volt, hogy lapokat lehetne vele betölteni. A villanyos

Hát bizony a t. honatyák meg-fíntolhatnak, hogy a parlament sem szentséges bálvány s könnyen kihívhatja maga ellen furcsa magatartásával a közvélemény kritikáját. A képviselő-urak maguk és a törvényhozás iránti kegyeletnek, tiszteletnek, tekintélynek az ország népe előtti fentartása és eme-lése érdekében tennék, ha olyan mó-dorban folytatnák a tárgyalásokat, hogy ne úgy tűnjék fel a dolog a külső vi-lág előtt, mintha a Sándor-utcai pa-lota nem egy ország törvénykezési ter-meit, hanem egy szórakozó ur-társaság kaszinóját foglalná magában. Pedig az-al a folytonos „derűtséggel”, mit a képviselőház tárgyalásairól naponkint olvas a közönség, bizony isten ig y tűnik fel a t. Ház

S különösen a költségvetés sokkal komolyabb és szárazabb, az ország pénz-ügyi állapotai sokkal siralmasabbak s kiváltképen az adófizetők nagy serege sokkal súlyosabban érzi ez állapotok terheit és sokkal aggodalmasabb figye-lemmel kíséri a nemzet képviselőitnek tárgyalásait, hogy — sem legalább is meg ne ütköznék azon a „szellemes” és „derült” hangulaton, mely a költség-vetés tárgyalásai közben a Képviselő-házból szétárad. Szomorú és vészjelző jelenség az, midőn olyan rettenetesen komoly kérdések, mint adóemelé, adós-ágcsinálás, deficit, a parlamenti tár-gyalás szellemességének tengerébe fu-ladnak. Ez a humor közel áll már a Galgenhumorhoz. A franczia miniszte-rek és törvényhozók valaha szintén bőségesen bugyogó szellemeskedés köz-ben sodorták bele Franciaországot a nagy katasztrófákba.

Ezeket a reflexiókat különösen egy tegnapielőtti felszólalt szónok fejtegetései s az azok nyomán keletkezett „általá-nos derűtség” keltették föl bennünk. Eitner Sándor, ki mint mondják el-lenzéki programmal lépett választói elé, csodálatsképen megmondolva ma-gát s átcsapván a kormánypártra, a költségvetés elfogadására szava-zott. Hát bizony ez feltűnő, sőt meg-döbbentő is lehet, midőn egy ember olyan könnyedén változtatja meggyőző-dését márról-holnapra. Am ezt igazítsa el a képviselő ur saját lelkiismeretével és választóival.

De nem is ez hangolta ismételtlen derűtségre a t. Házat; Eitner ur el kezdette fejtegetni, hogy kellő taka-rékoskodással lassankint rendbe lehetne hozni a pénzügyi helyzetet; ki-emelte, hogy Magyarország tömördek a fölösleges, a haszontalan, a semmit-tevéésre, alapított hivatal; indítványozza

tehát a (szerinte) fölösleges hiva-talok megszüntetését; mint ilyeneket fel is sorolt néhányat, így a király személye körüli miniszteriumot, a sok kormánybiztosi állást, a főis-páni titkárokat, az illetéksza-bási hivatalokat, stb; indítványozta, hogy a budapesti operára ne költsenek száz meg száz ezereket, hanem adják bérbe; indítványozta, hogy olyan volt-bírtokosok, akik miután elpocskolták saját vagyonukat, beállanak hivatalnok-nak, mintha bizony most már jobban el tudnák végezni a közdolgokat mi-tűn saját magánygyeit sem tudták jól végezni: — ne alkalmazzassanak hiva-talokra.

Nó lőn ezekre az indítványokra általános derűtség és hahota; minden indítványát kacaj kísérte. Már most azt kérdezzük mi: épen olyan bolondot, oly feneketlen képtelenséget mondott az a képviselő, hogy az csak kacajra érde-mes? Hiszen mindnyájan hangzatosítják pártállás nélkül, a takarékosko-dást. Persze csak szóval. Maga a kormányelnök mondta ki a jelszót: koplalás. De hát csak játsznai aka-runk a szóval, de a tettei visszaradi-nak? Vagy talán olyan nebiánsdvirág, olyan érthetetlen szentség nálunk min-den hivatal, hogy még szóba sem jö-het egyiknek-másiknak a megszüntetése s ha valaki a hivatalok kevesbitését ajánlja, kacajra méltó dolgot művelt?

Nem akarjuk fessegetni azt, hogy a névezett képviselő által fölémlített hivatalokat lehetne-e s czélszerű volna-e megszüntetni. De tény az, hogy Ma-gyarország ma ugy el van árasztva beamterek hadával, hogy ha a Bach-rendszer merészelt volna ekkora hi-vatalnok-sereget felállítani, olyan óriási költséggel, a nemzet mentén forrada-lomba tört volna ki. Az is tény, hogy az operánál olyan pazarlást viszne véghez, hogy az az öröklettel határos.

Bizony-bizony nem volt mit olyan nagy derűtséggel fogadni az Eitner Sándor ur javaslataiban. A forma meg-lehet esetlen volt, de a lényeg na-gyon is komoly és megszívlelendő.

X.

Politikai hírek.

A képviselőházból. A képviselőház szer-dai ülésén a költségvetésnek általánosság-ban való tárgyalása befejeztetett. Az ülés ismét antiszemita vitával és személyes fel-szólalásokkal kezdődött. Vámos Béla Rácz Géza ellen védte a kecskeméti választást, utána Polonyi Géza tartott kemény leckét az antiszemitáknak s ezek közül Vadnay

Andor, Rácz Géza, Veres József, Verhovay fel is rőföntek, s mindenikük a maga mód-já szerint gorombáskodott. A vita utolsó szónoka Csanády Sándor volt Erre Hegedűs Sándor előadó tartotta meg hosszabb zár-beszédét. Ennek folyamán sorra vette az ellenzéki szónokok érvtit s különösen Ho-ránszkyval foglalkozott. Apponyi és Ugron támadásaira néhány élezes megjegyzés. tett, mely derült hangulatot keltett. Hegedűs be-szédére személyes kérdésben Apponyi, Enyedi és Hermann Ottó szólaltak fel. Az ülés vé-gén Tisza tartott hosszabb polemikus be-szédet, különösen Dimitrevics nemzetiségi képviselő ellen menyődörögve. A „csüggedt madarak” zajosan éljenzték az erélyes hangu „nagy Mogult.” A következő ülésen az ellenzéki vezér-szónokok tartják meg zárbeszédeiket, s utána a szavazás követ-kezik.

Képviselő választási mozgalom Kolozs-megye tekei kerületében a f. évi febr. 4-én megjelendő orsz. képv. választás alkalmára megválasztattak választási elnökké: Sikó Lajos, helyettes elnökké: Simon Albert, jegy-zővé: Aszmán Rozsó, helyettes jegyzővé: Forró Géza.

Ismét Szapáry. Budapestről jelentik a P. K.-nek: Szapáry erősen ragaszkodik le-mondasi szándékához s nem marad, ha a költségvetés nem az általa kívánt alapon állapítatik meg. A pénzügyi tárczát azon-ban eddig még senkinek sem ajánlották fel; igaz ugyan, hogy Tisza többször és hossza-san beszélgetett Széll Kálmánnal a magyar pénzügyi helyzetről, de azért nem kínálta meg a pénzügyi tárczával, minthogy még nem adta fel a reményt aszánt, hogy Sa-páry megmarad állásában s minthogy kü-lönben is tudta, hogy Széll ez idő szerint nem hajlandó tárczát vállalni. A magyar lapok ama híre, mintha Széll Kálmán ki-jelentette volna, hogy Tisza miniszterelnö-kége alatt nem akar a kormányba lépni, teljesen alaptalan. Ellenkezőleg biztosan mondható, hogy Széll — ha magánügyei mellett egyáltalán hajlandó volna a kabi-netbe lépni, készségesen követné Tisza Kál-mánt. Széll Kálmánon kívül más politikai egyéniséggel Tisza nem folytatott tárgyalá-sokat, a pénzügyi tárczát illetőleg.

Weckerle Sándor, min. tanácsos, mint a N. Fr. Pr. budapesti levelezője, jelenti, nem fogadta el az országos bank vezér-igazgatói állását. Ezt azzal hozzák kapcs-o-latba, hogy Weckerle urnak magas állás van fentartva az állami szolgálatban. És pedig, mint az említett forrás, egy korábbi hírt helyreigazítva megjegyzi, Weckerle ur államtitkár lesz a közlekedésügyi minisz-teriumban.

A bolgár események. Zankov a bolgár-kérdés megoldását czélzó javaslatát egy memorandumban fejezte ki, melyet e hó 20-án nyújtott át a nagyvezérnek. A ja-vaslat a következőkben kulminál: A re-gencségi visszaválása és egészen való elej-tése, minthogy az alkotmány értelmében

ilyen csak a fejedelem kiskorúsága esután van megengedve; uj miniszterium alakítása, melynek élén Zankov-párti álljon, s mely-ben a bel- és külügyi tárczákat Zankov-pártiakra bízzák; a belügyminiszterium ve-zetésére egy orosz tábornok, lehetőleg Kan-takuzen hívassék meg; a fejedelemszáz-as-tás czéljából ujonnan választott szobránye üljön össze s fogadja el az orosz jelöltet; általános politikai amnestia és előbbeni állásaikba való visszahelyezése mindama tisztelkenek hivatalnokoknak. kik politikai okok miatt az országos kívül tartózkodnuk: bocsássuk el az összes kiszolgált katonákat s léptessék helyükbe közvetlenül az uj fe-jedelem trónralépése után az ujonnan beál-lított legénységet; végül a bolgár alkot-mánynak szükséges revisiója.

Színészek sztrájkja.

(„Állami” kezelés és országos szabványozás.)

Na ilyen országos skandalum sem esett még a kolozsvári „országos” színházal!

Tegnap közöltük színházunk több (szám-szerint 22) elsőrendű tagjának a nyilatko-zatát, hogy minek utána a vállalkozó igaz-gató nem fizette ki a gázsijukat, hát ők sem játszanak többet máttól fogva. Ez bi-zony valóságos sztrájk. A nyilatkozók kü-zött minden elsőrendűtag ott van, kivéve E. Kovács Gyulát, Ivánfit, Gerő Linát, Ka-zalicskát, Major Idát, Krasznainét; to-vábbá nem írta alá azt a kar-és se-gédcszemélyzet. Hogy a fennebbi hat ma-gánszereplő miért nem vett részt „a munka-megszűn”etésben: „azért-e, mert ők olyan sze-rencsések voltak, hogy megkapták január 16-ai gázsijukat, vagy más okból: nem tudjuk.

Azonban bármilyen okból jártak így el, eljárásukat csak helyeseljük. De erről később. Most szóljunk csak magáról a tényről. Igazán nem tudja az ember: elszomo-rodjék, felháborodjék, vagy — nevéssen?

Ime az annyit dicsőített „állami” ad-minisztráció milyen szépségesen végzi fel-adatát! Tessék szólni most is az autonóm-át és egek, megszállni az „állami” keze-lést, ami egy idő óta (különösen budapesti sornálóknak és — kormánypárti körökben) olyan divatosá lőn.

Ha jól emlékszünk a múlt ősszel volt két éve, hogy a kormány rátette a kezét egészen a kolozsvári Nemzeti Színházra: a választmányt feloszlatta, fizetett intendáns-nak nevezett ki, melléje titkárt, főpénztárnokot s az intézet számára bizonyos kezelési rend-szert állított meg és azt a parlamenttel tör-tént elfogadtatás után életbe léptette. Szó-val a miniszterelnök, mint belügyminiszter teljesen államivá tette az intézetet. Egész közigazgatási szervezetet teremtett számára, mely csak személyi kiadásokban, ha jól tud-juk, évenként 6—7 ezer frtot emész föl.

Azelőtt megélt a kolozsvári színház a maga lábán a némileg önkormányzati ala-

Olaszországban, Genna közelében, a Pegli Kertét nem láttam. De nem csak én, hanem nálamnál sok-kal többet látott egyének is voltak ilyen meglepetésben, a Pegli kert látásán. Töb-bek közt, Kolozsvárnak egyik fiatal embere ábrándjaihoz számítja a Pegli kertét, s ott szándékozik egykor a mézes heteket töltöni. Kocsin mentünk oda, több csinos kis város és falun áthaladva. A nagyszerű fe-hér márvány, művészies lépcsőzet, mely a kert bejáratánál levő kastélyba vezet, meg-ragadó képet nyújt első pillanatra. A kas-tély maga zárvó volt, de mi azt nem bán-tuk, mivel főleg a kertet akarók látni, s a díszes épület mellett elhaladva, a tündér kertbe jutánk.

Először is narancsfák sora között kel-lett elhaladni, melyek ragyogó gyümölcsök-kei valának rakva, s imitt-amott, a fák alatt is gurultak az arany gyümölcsök. Caupa illatárbán uszánk, az egyenes vo-nalu sétasorban.

A további utak mind feljebb-feljebb emelkedének, alig észrevehetőleg, a legdu-sabb és nevezetesebb déli növények között. Minden lépten-nyomon újabb meg újabb növényeket pillantánk meg, mintha más vi-lágrészen jártunk volna Többek között volt egy nagy fa, melynek fényes levelei között sötét-piros gyümölcsök ragyogtak, épen olyan alaknak, mint a kertben ápolt földi oper. Ilyen és több más, csudás meg-lepetésre bukkanánk, míg a szépségesen ka-nyargó utakon az újabbnál újabb festői cso-

portozatok soraiiban változatos növények napsugárban ragyogó színpompája között, több száz látni magasságra jutánk fel. Egyszer csak sötétedni kezd az út környezete. Lombosabb fák nagyobb árnyat terjesztenek, alig látjuk az utat. Magas szikla emelkedik előttünk, mely alatt az út egészen elvész, s fekete víztömeg ismer-hető fel, a szikla-boltozat mélyében. Mit tegyünk? visszaforduljunk? Előre semmi út nem létezik. Hogyan menjünk tovább? — Ezen kérdés hangzik mindenki ajkán. Egyszerre csak evező lapát looscsa-názza hallatszák, s egy sötét alak, csolna-kokban ülve, közeledik felénk, mint az al-világ Caronja, s int hogy ülünk be.

Tekervényes boltozatok barna ivézete alatt hosszasan evezünk, bizonytalan gon-dolatok közt várva, hogy hallgatag révé-szünk hova visz. Minél beljebb haladánk, annál sötétebb volt a víz és boltozat. Már csaknem éjjeli sötétség szallott ránk. Re-megni kezdünk. Semmi magyarázat, hogy hova megyünk. A siri oszondán csak az evező lapát csattogása hallatszott.

Egyszer csak hirtelenséggel sajkánk egyet kanyarodik. Derengő világosság tü-nik fel, s egy pillanat múlva a legtisztább, a leglátászób, az olaszoni kék ég színét visszatükröző tórra értünk, a sötét, rémes sziklákat elhagyva.

Üde zöld gyepel borított emelkedés, magnolia fákkal koszorúzva környezi a pá-ratlan szépségű vidám tavat. Derült nap-sugár, a sötét ég után.

„Új és korány.”
Nehéz álom után, boldog ébredés.
Körül csolnakáztuk a gyönyörű tavat, melynek egyik része, az alatt levő tenger-re nyílik. És itt nagyon sajátos látvány tárult előnkbe. Mind a mellett, hogy a ten-gerr néhány száz lábnyira volt alattunk, a tórról mégis úgy tűnt fel, mintha épen vi-z-szintes egyformaságban lettünk volna, s ösztönszerűleg attól tartánk, hogy kis saj-kánk egyszer csak a sik tengerre száll velünk. Kilépv a csolnakkól, körül sétáltuk a tavat. Gyönyörködünk azon főséges lát-ványban, mely a tenger felől volt szemlél-hető. Bal oldalt kies völgy volt alattunk, oldalai szőlővel borítva, s egy kis patak szel é át, mely sietve haladt a tengerbe, „mint a gyermek anyja keblére.”
A tó mellett levő magnolia fák kü-zelében, festői mulató házacskát pillantánk meg, melynek ablaka a tengerre nyílt. Oda sietünk, hogy az elragadó képet közeleb-b-láthassuk, s midőn az ablakhoz érünk, kel-lemes eső cseppek hullottak reánk. Ez a vízi játékok egyik tréfája, mi az idegert rászedi, de nem kellemetlen a nyári meleg légben. A tó partján díszes hinta emelkedik, ajánlkozva a beleülésre. Elő, ki ezt meg-teszi, itt is eső permeteket kap, de nem bánja meg a tréfát, mert csak pillanat mű-ve, s azután gyönyörködhetik a víz és ég közti lebegésben, mely valóban nem földi élvezet, s ezzel a tündérkert varázsának tetőpontjára értünk.

Hirdetések.

A kolozsári kisegítő-takarék-pénztár szövetkezet
f. 1887. év február hó 12-én d. u. 4 órakor
saját helyiségében

Közgyűlést

tart,
melyre a szövetkezet minden tagját ezezzel tisztelettel meghívja
Kolozsavart, 1887. január 22.

AZ IGAZGATÓSÁG.

A közgyűlés tárgyai:

1. Elnöki megnyitó.
2. Jegyzőkönyv hitelesítése három tag kimozdítása (32. §)
3. Az igazgatóság jelentése a múlt évi üzletről, a felügyelő bizottság jelentése s annak alapján a nyereség megállítása.
4. Négy igazgató tag megválasztása. (35. §)
5. Öt napbiztos megválasztása. (57. §)
6. A választások eredményének kihirdetése.

A közgyűlésen csak igazolójeggyel vehetnek részt. Az igazolójegyek a törzsből szóló okmány előmutatására febr. 10. és 11-én, az intézet helyiségében az irodai délelőtti órákban szolgáltatnak ki. (26. §.) [56. 1-1]

HOFER M. JÓZSEF

női divat- és pipere raktára Kolozsavart, főtér Szathmáry-ház.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudására juttatni, hogy a

FARSANGI IDÉNYRE

üzletemet minden-mű

BEL- ÉS KÜLFÖLDI VÁLOGATOTT DIVATOS

árúkkal ellátom, s a legnagyobb választékban kaphatók:
Atlasz, surah, satin, merveilen és Ramasche selyem ruhakelmék minden színben.

Legújabb csipke szövetek, ahoz való széles volánok, ugyazintén keskenyebb csipkék, — melyek közül különösen kiemelendők valódi Lyoni selyem, himzett gázgyöngyös és gyöngyözött túll- és gázé csipkém.

Többféle gyöngy ruhadiszek, világos szín, u. m. fehér, krém, kék és rózsaszín tolprémek és selyem Plüchek.

A legújabb színekben Gáz, Creppe, Illusion és Tarlaton kelmék, Battis, Moll és Crepplisek.

Belépők, cipők, fächerok, virágok izlésteljesen összeállított garnitúrák és egyes buquetek, toll főékek, csafurek és főmassenek.

Glassé és selyem kesztyűk minden színben. Legújabb ruha dísz és nyakékitő szalagok. Gyöngy gallérok, rüssök, hajdíszítők, valódi parfümök és számtalan egyéb kellékek.

A legújabb hosszú miederekből gyári raktár.

MINDENMŰ

Tarlatán és selyem báli ruháknak a legújabb divat igényeinek megfelelő előállítását elvállalom.

A n. é. d. közönség b. pártfogását kéri teljes tisztelettel:

HOFER M. JÓZSEF.

Vidéki megrendeléseknél a ruha előhozának mértékét és egy minta derék beküldését kérem. 37. (6-x.)

HAZAI IPAR.

Olcsó butorvásárlási alkalom!

Alólt batorkodom a n. é. d. közönségnek becses tudására bizoni, hogy mátl fogva egy nagy részét a raktáromban lévő butorokból helyszűke miatt minden elfogadható áron, készpénz fizetés mellett, eladni vagyok kénytelen.

chiffonok, diófa- és vaságyak,
diófa- és arany keretű toilettetükrök,
salon garnitúrok

nagy választékban,

fekete ébenfa butorok, szivar-asztalok, szivar fali szekrények, ruganyos-, lőszőr- és afrigue mádráczok

rendkívül olcsó áron kaphatók.

Javitások és butorátalakítások ugy vidéken, mint helyben gyorsan és pontosan rendkívül leszállított árak mellett eszközöltnék.

Teljes tisztelettel

E. ZETTNER,

23. (7-24.) kárpitos és butor raktáros helmonostor- és páris-utca sarkán.

Leszállított árak.

Javítás és átalakítás.

Házassági berendezések.

Szám 145—1887.

polg.

Felhívás.

Alulírott kir. járá-bíróság részéről felhivatnak mindazok kik M.-Köblőn 1886. évi december hó 13-án végrendelet hárahagyásával elhalt Mohay Farkas hagyatéka ügyében hitelezés minőségben érdekelteknek vélik magukat, hogy ezen hirdetmény nek harmadszori közzétételétől számítandó hat hó alatt követeléseiket a polg. törvénykönyv 814. §-ában irt joghátrányok terhé alatt jelentsék be.

A kir. járásbíróságtól.

Szamosújvárt, 1887. január 21-én

Gajzágó Ferencz,
kir. járásbíró.

55. (1—3)

BUKOVSKY LAJOS

FÉRFI-SZABÓ

KOLOZSVÁRTT.

bel-monostor utca 1. sz.
a. (Pléjania palota.)

Ajánlja

dúsan felszerelt raktárát

ugy hazai- mint kül-

földi szövetekből.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítenek.

A legkitűnőbb fajta szövetek már megérkeztek!

(1—30)

A pesti magyar kereskedelmi bank váltóüzlete

Budapest, Dorottya-utca 1. szám.

Alapított 1841-ben. — Részvénytőke 5 millió forint osztrák értékben.

Ajánl

Évenként 3 huzás!

1887. évben főnyeremények:

Február 1-én: 100,000 forint osztrák ért.

Junius 1-én: 200,000 forint osztrák ért.

December 1-én: 100,000 forint osztrák ért.

Eredeti sorsjegyek a napi árfolyamon. (Jelenleg 8 forint 75 kr.)

Igényjegyek 3 sorsjegyre 24 havi részletben á frt 1.40, 5 sorsjegyre 24 havi részletben á frt 2.35.

azonnali játszási joggal már a legközelebbi 1887. február 1 én történő huzáshoz.

Megrendelések legegyszerűbben postautalvánnyal történnek.

22. (6—6)

„BÉCSI BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG“

és a

778 (8—12)

„BÉCSI ÉLET- ÉS JÁRADEK BIZTOSÍTÓ INTÉZET“

alulírott magyarországi fiók igazgatósága hazánk nagyobb városaiban kötvény-kiállítás joggal felruházott főgynökségeit már felállítván, van szerencsénk tudatni, hogy főgynökl

Kolozsavart: Kövály Mihály urat,

BRASSÓBAN: Königes János urat.

GYŐRÖTT: A győri „Kereskedelmi bankot“.

MISKOLCZON: Török Aladár urat,

POZSONYBAN: Mihályi J. E. urat, az ipar és kereskedelmi kamara elnökét,

SOPRONBAN. Az „Építő s földhitelbank r. társulatot“.

SZEGEDEN: Tóth Pál urat,

DEBRECZENBEN: Simonffy Sámuel kir. tanácsos urat,

NAGYVÁRADON: Tóth Jenő urat, stb.

nyertük meg. Felkérjük tehát a t. biztosító közönséget, hogy tűz-, jég- és szállítmányi, valamint életbiztosítási ajánlataikkal illetékes főgynökségeinket teljes bizalommal felkeresni sziveskedjék.

Fentnevezett társulatok tekintélyes tőkéjük által teljes biztosítékot nyújtanak az elfogadott kockázatokért, s e mellett rendkívül előnyös díjtételeik versenyképessé teszik a hazánkban működő biztosító társulatokkal szemben, sőt az életbiztosítási díjszabályzataiba oly előnyös kombinációk vannak felvéve, melyek a biztosító közönség minden várakozásának megfelelnek.

Bekövetkező szerencsétlenségek esetén a károk gyors, pontos és igazságos rendezésére a legnagyobb gondot fordítandjuk s reméljük, hogy a t. biztosító közönség irányunkban tanúsított bizalmát teljes mértékben ki fogjuk érdemelni.

Ugyanez alkalommal felkérjük a birtokos, lelkes, néptanító jegyző, kereskedő, iparos stb urakat, kik Kolozs-, Torda-Aranyos-, Szolnok-Doboka-, Beszterce-Naszód-, Maros-Torda-, Csik- és Udvarhely megye községeiben társulatunktól főgynökséget vállalni hajlandók, hogy ez iránt kolozsári főgynökségünkhez fordulni sziveskedjenek.

Budapest, 1886. december hó.

Tisza László,

igazgató.

Agoston Józef,

vezérigtkár.

MATUTSEK JÓZSEF

Kolozsavart, főtér 17. sz.

21 EV ÓTA FENÁLLÓ CZIPESZ ÜZLETE.

Ajánlja minden idényre dúsan ellátott

férfi-, női- és gyermek lábbeli

477 (16 *)

nagy raktárát.

Megrendelések

a legújabb

divat szerint

jó tartós

anyagból,

Vidéki megrendelések beküldött mérték esetleg visselt lábbeli minta után teljesítenek.

ban lehet
gyorsan és
pontosan
teljesítenek